

A1. Την εποχή που ο Ατίλιος Ρήγουλος κατατρόπωνε τους Καρχηδονίους στην Αφρική ,έγραψε στη Σύγκλητο πως ο μισθωτός εργάτης του είχε φύγει και είχε εγκαταλείψει το χωράφι του (είχε εγκαταλειφθεί το χωράφι από αυτόν). η Σύγκλητος αποφάσισε να αναλάβει το κράτος τη φροντίδα του αγρού , επειδή ο Ρήγουλος βρισκόταν μακριά (έλειπε). Οι θυγατέρες του Σκιπίωνα προικίστηκαν από το δημόσιο ταμείο ,επειδή ο πατέρας τους δε τους είχε αφήσει τίποτα.

Η Πορκία , η σύζυγος του Βρούτου όταν έμαθε το σχέδιο του άντρα της για την δολοφονία του Καίσαρα , ζήτησε ένα μαχαιράκι μανικιουρίστα τάχα για να κόψει τα νύχια της και αυτοτραυματίστηκε με αυτό καθώς της γλίστρησε δήθεν τυχαία. Έπειτα ο Βρούτος αφού κλήθηκε στην κρεβατοκάμαρα από τα ξεφωνητά των υπηρετριών , ήρθε για να τη μαλώσει , γιατί τάχα είχε κλέψει την τέχνη του μανικιουρίστα .

B1.

- 1 γ
- 2 α
- 3 β
- 4 α
- 5 β

B2.

- 1 ε
- 2 ζ
- 3 α
- 4 γ
- 5 δ

Γ1.

senatus

rura

earum

dotium

illa

aequius/aequissimum

popule

virorum

cultello tonsorio

ancillae

certe

talia consilia

Γ2 α.

elapso → elabi

vocatus → vocari

molientem → moliri

Γ2.β

scribendi

discedamus

absens

acceptum

conferto

exegimus

interficiet

vulnerabatis

venissent

Δ1. α

ab eo: είναι εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός του ποιητικού αιτίου στο *desertum esse*.

curari: τελικό απαρέμφατο ως υποκείμενο στο απρόσωπο ρήμα *placuit* (ετεροπροσωπία)

semper: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο *exigeret*

uxor : ομοιόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός , παράθεση στο *Porcia*

temerarium : ομοιόπτωτος επιθετικός προσδιορισμός στο *factum*

amoris : γενική αντικειμενική στο *indicium*

Δ1. β

in Africa: είναι εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός στάσης σε τόπο , *Romae* (απρόθετη γενική)

Athenis (απρόθετη αφαιρετική)

Carthagine (απρόθετη αφαιρετική)

Δ2 α.

Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα της κύριας

proscit . Εισάγεται με τον ιστορικό-διηγηματικό σύνδεσμο cum , ο οποίος υπογραμμίζει τη σχέση κύριας -δευτερεύουσας πρότασης δημιουργώντας μια σχέση αιτιού -αιτιατού ανάμεσα τους. Εκφέρεται με υποτακτική (cognovisset) , φανερός ο ρόλος του υποκειμενικού στοιχείου στην πρόταση και συγκεκριμένα χρόνου υπερσυντελικού για να δηλώσει το προτερόχρονο στο παρελθόν μετά από εξάρτηση ιστορικού χρόνου στην κύρια (proscit) σύμφωνα με τον κανόνα της Ακολουθίας των Χρόνων.

Σύμπτυξη της δευτερεύουσας σε μετοχή
Μετοχή consilio cognito (νόθη αφαιρετική απόλυτη χρονικά μετοχή)

Δ2β

α) Brutus venit , ut eam obiurgaret

β) Brutus venit, eam obiurgatum

γ) Brutus venit eius obiurgandae causa/gratia